

Foaia Codrenilor

Pagini de cultură, tradiție și spiritualitate * Anul VII, Nr. 23, 25 decembrie 2023 * Exemplar gratuit

Acest ziar apare cu binecuvântarea Preasfințitului

Părinte Ieronim, Episcop al „Daciei Felix”

Editat de Parohiile Sălcița * Voivodinț * Iablanca * Mesici

Zadarnic înalți ochii la cer dacă nu știi să îi cobori la cel ce suferă lângă tine! (Preot Iustin Pârvu)

Periodic afiliat Asociației Publiciștilor Presei Rurale din Banat

**CU OCAZIA MARELUI PRAZNIC AL NAȘTERII DOMNULUI,
REDACȚIA ZIARULUI „FOAIA CODRENILOR” UREAZĂ TUTUROR
CITITORILOR SĂRBĂTORI FERICITE ȘI BINECUVÂNTATE!
HRISTOS S-A NĂSCUT!**

O, ce veste minunată

O, ce veste minunată,
În Betleem ni se-arată,
Astăzi, S-a născut
Cel fărde-nceput,
Cum au spus prorocii.
Astăzi, S-a născut
Cel fărde-nceput,
Cum au spus prorocii.

Că la Betleem Maria
Săvârșind călătoria,
Într-un mic sălaș,
Lâng-acel oraș,
L-a născut pe Mesia,
Într-un mic sălaș,
Lâng-acel oraș,
L-a născut pe Mesia.

Pe Fiul în al
Său nume,
Tatăl L-a trimis
în lume,
Să se nască
Și să crească
Să ne mântuiască.
Să se nască
Și să crească
Să ne mântuiască.

PASTORALA

LAPRAZNICUL NAȘTERII MÂNTUITORULUI IISUS HRISTOS, ÎN ANUL DOMNULUI 2023

*Vestea Nașterii Mântuitorului Iisus Hristos,
prilej de bucurie duhovnicească
exprimată prin rugăciune și cântare*

† IERONIM,
din mila și cu harul lui Dumnezeu
Episcopul Daciei Felix

*Preacuviosului cin monahal,
Preacucernicului cler și
Preaiubiților credincioși creștini
din eparhia Daciei Felix,*

Har, bucurie, pace și sănătate de la
Domnul nostru, Iisus Hristos, întru toa-
te bunăvoințe cu prilejul Nașterii Dom-
nului, Anului Nou și Bobotezei,
Iar de la Noi arhieriești și
părintești binecuvântări!

„Hristos S-a născut, măriți-L! Hristos din ce-
ruri, întâmpinați-L! Hristos pe pământ, înălțați-
vă! Cântați Domnului, tot pământul! (Psalmi 95,
1) ... Hristos S-a întrupat, bucurați-vă, tremurând
și veselindu-vă în același timp: tremurând din
pricina păcatului, veselindu-vă din pricina nă-
dejdi!”

(Sf. Grigorie Teologul,
*Predică la Nașterea Domnului*¹)

Dreptmăritori creștini,

Bucuria Nașterii Mântuitorului, în Betleemul Iu-
deii, ne-a înveșmântat, și în acest an, în chip deose-
bit! „O, ce veste minunată în Betleem ni s-arată...”
amintește un cunoscut și drag colind românesc, pe
care copiii de toate vârstele îl rostesc, în ajun de

praznic, cu multă veselie! Iar o cântare liturgică spe-
cifică perioadei ne îndeamnă pe toți la sărbătoare:
„Să se bucure cerul, să se veselească pământul! Că
S-a născut pe pământ Mielul lui Dumnezeu, dând iz-
băvirea lumii”².

Ce-ar fi fost această perioadă de iarnă fără minu-
natul Praznic al Nașterii Domnului și fără salba de
praznice și sărbători care îi urmează!? Oare bucuria
noastră, a celor credincioși, ar mai fi fost aceeași?

Iată că, de peste două milenii, vestea Întrupă-
rii Fiului lui Dumnezeu este cea care oferă sens și
substanță sărbătorii noastre, dar și cea care aduce
speranță și mângâiere în viața omului. **Nașterea
Mântuitorului Iisus Hristos este temelia bucuriei
tuturor oamenilor, de ieri și de azi**, pentru că, așa
cum învață un mare Sfânt Părinte al Bisericii, Sfân-
tul Grigorie Teologul (†390), „Hristos S-a născut
pentru noi pentru ca El, care ne-a dat existența, să
ne dea și fericirea sau, mai mult chiar, pentru ca prin
întruparea Sa să ne readucă la viața fericită de la
care noi am decăzut prin păcat”³.

În învățătura și cultul Bisericii noastre dreptmă-
ritoare, sărbătoarea Nașterii Domnului vestește bu-
curia regăsirii noastre ca fii ai lui Dumnezeu. Din
dragoste, Mântuitorul S-a făcut om pentru ca omul
să se îndumnezeiască, adică să se mântuiască. Prin
urmare, Crăciunul și toate praznicele care îi urmea-
ză sunt tot atâtea popasuri care ne îndeamnă către o
altfel de veselie, către o bucurie duhovnicească. De
aceea, **în tradiția creștină autentică, bucuria prăz-
nirii Nașterii Domnului se reflectă negreșit în
frumusețea și solemnitatea slujbelor bisericești,
în pregătirea trupească și duhovnicească a
credincioșilor, în prezența lor la Sfânta Liturghie,
dar și în mulțimea colindelor și a datinilor care
împodobesc această perioadă din anul liturgic
și care sunt expresii tipice ale simțirii religioase
românești.**

¹ Sf. GRIGORIE TEOLOGUL, *Predică la Nașterea Domnului*, în
revista *Mitropolia Banatului*, nr. 10-12 (octombrie-decembrie),
anul V (1955), traducere: redacția revistei, p. 4.

² *Sedelnă*, gl. 8, utrenia *Praznicului Nașterii Domnului*.

³ Sf. GRIGORIE TEOLOGUL, *Predică la Nașterea Domnului*, p. 5.

Iubiți credincioși și credincioase,

În viața creștină, **fiecare moment de bucurie este prilej de rugăciune și de cântare**, pentru că omul credincios are întotdeauna conștiința că Dumnezeu îi este alături și îl binecuvântează.

Dacă cercetăm cărțile Sfintei Scripturi, putem observa că bucuria, în toate formele ei de manifestare, este rezultatul intervenției lui Dumnezeu și a binefacerilor Sale față de oameni. Astfel, în Vechiul Testament citim că *poporul ales s-a bucurat atunci când a fost eliberat din robia egipteană și s-a închinat* (Ieșire 4, 31); în cartea Levitic, se amintește că Dumnezeu a primit jertfa lui Moise, moment în care poporul „a scos strigăte de bucurie și a căzut cu fața la pământ” (Levitic 9, 23); în mai multe rânduri, psalmistul dă mărturie despre faptul că *Domnul este bucurie* (Psalmi 31, 8) și ne îndeamnă: „*strigați lui Dumnezeu tot pământul; cântați și vă bucurați și cântați*” (Psalmi 80, 1). În Noul Testament, în Evanghelia după Luca, întâlnirea dintre Maica Domnului, care îl purta în pânțe pe Mântuitorul, și Elisabeta, mama Sfântului Ioan Botezătorul, este, din nou, ales moment de bucurie (Luca 1, 44, 47). Imediat după Învierea Sa din morți, Mântuitorul le întâmpină pe femeile mironosițe cu îndemnul „*Bucurați-vă! Iar ele, apropiindu-se, au cuprins picioarele Lui și s-au închinat*” (Matei 28, 9). După Înălțarea Mântuitorului la cer, evanghelistul Luca ne relatează că apostolii „*s-au închinat și s-au întors în Ierusalim cu bucurie mare*” (Luca 24, 52).

Este cât se poate de relevant că, în Sfânta Scriptură, **bucuria este una dintre particularitățile sau trăsăturile celor credincioși. Ea nu este o simplă emoție vremelnică, ci devine și se dezvoltă ca o adevărată virtute a omului credincios.** Pentru creștini, bucuria este o calitate și o realitate; ea este expresia neechivocă a relației personale cu Dumnezeu. Credinciosul care se împărtășește din prezența lui Dumnezeu și care are conștiința apropierii de Hristos trăiește o bucurie continuă susținută de nădejdea mântuirii. El nu poate fi trist, pentru că *însăși bucuria lui Hristos sălășluiește întru el* (Ioan 15, 11).

Dar această bucurie creștină cu ecou mântuitor nu este una inertă, statică sau stearpă. **Bucuria celui credincios este una lucrătoare și luptătoare; ea îndeamnă la acțiune, la mărturisire, la propovăduire.** Credinciosul care se bucură participă activ la viața Bisericii, pentru că acolo este Hristos,

izvorul bucuriei; în bucuria sa, creștinul se roagă neîncetat, cântă, înfăptuiește binele. Bucuria lui devine molipsitoare, îmbietoare, convingătoare, polarizantă. Câtă liniște și pace poate aduce omului o faptă bună și cât de tulburător și dureros este păcatul!

Evenimentul Nașterii Mântuitorului Iisus Hristos, în ieslea din Betleem, este unul dintre cele mai frumoase exemple de manifestare a bucuriei creștine din istoria mântuirii. Evanghelistul Luca ne relatează că, imediat după nașterea Mântuitorului, un înger s-a arătat păstorilor din apropiere și le-a spus: „*Nu vă temeți. Căci, iată, vă binevestesc vouă bucurie mare, care va fi pentru tot poporul. Că vi s-a născut azi Mântuitor, Care este Hristos Domnul, în cetatea lui David*” (Luca 2, 10-11). Care a fost reacția păstorilor? „*Au slăvit și au lăudat pe Dumnezeu, pentru toate câte auziseră și văzuseră*” (Luca 2, 20). Sfânta Evanghelie ne mărturisește că de Nașterea lui Hristos s-au bucurat și îngerii: „*Și deodată s-a văzut, împreună cu îngerul, mulțime de oaste cerească, lăudând pe Dumnezeu și zicând: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoie!*” (Luca 2, 13-14). Nu mai puțin bucuroși au fost și magii de la Răsărit, care, sub îndrumarea stelei, l-au aflat pe Prunc și s-au închinat Acestuia, aducându-I daruri ca unui mare Împărat: aur, tămâie și smirnă (Matei, capitolul 2).

Această bucurie a Nașterii Domnului, care odinioară a cuprins și cerul, și pământul, s-a transmis peste veacuri până în zilele noastre întocmai unui tezaur de mare preț. **Păstrând datina de secole a Bisericii noastre, prăznuim astăzi Întruparea sau Nașterea cea după trup a Mântuitorului nostru Iisus Hristos și ne bucurăm și mărturisim bucuria noastră tuturor, prin rugăciune și participare la Sfânta Liturghie în lăcașul de cult, prin cântare de colinde împreună cu familia și cunoscuții și mai ales prin fapte de milostenie și întrajutorare îndreptate către semenii noștri, pentru că bucuria cheamă întotdeauna la comuniune, la unitate. Un praznic este duhovnicește prisositor creștinului numai atunci când e petrecut cu bună cuviință și când adânca lui semnificație găsește ecou în conștiință și germinează fapte bune.**

Trebuie remarcat faptul că solemnitatea Crăciunului nu este legată de perioada din anul calendaristic pe care o parcurgem, nici de străduințele și frământările care ne acaparează spre final de an. **Frumusețea**

și însemnătatea Crăciunului sunt date de prezența Mântuitorului în mijlocul oamenilor. Hristos Întrupat este esența sau miezul Praznicului Nașterii. El este „Soarele Dreptății” (Maleahi 3, 20) care ne luminează cu razele bucuriei și ale speranței, pentru că, așa cum amintește evanghelistul, „Dumnezeu așa a iubit lumea, încât pe Fiul Său Cel Unul-Născut L-a dat ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică” (Ioan 3, 16). Sfântul Maxim Mărturisitorul (†662) învață că, „prin iubirea Sa neînțeleasă și infinită pentru om, Fiul lui Dumnezeu a devenit tocmai ceea ce iubea, adică om”⁴.

Tocmai această iubire nemijlocită și nețărnută a lui Dumnezeu față de om întreține bucuria noastră, a tuturor. Comparativ cu soarele fizic, ce răsare vizibil pe cer, tronând deasupra orizontului, Hristos, „Soarele Dreptății” se pogoară pe pământ, adică răsare în sens invers, de sus în jos, pentru a intra în legătură cu omul și a-l ridica la cer. **Hristos se Întrupează astăzi și, odată cu Întruparea Sa, caută să se sălășluiască tainic în casele și sufletele oamenilor. Iubirea lui Dumnezeu sălășluită în umanitate determină iubirea noastră față de semenii. De aceea, comparativ cu oricare alt praznic, Crăciunul este și prilej al darurilor, adică al bucuriei exprimate prin iubire dăruitoare față de toți oameni.**

Binecuvântați creștini,

Este Praznicul Nașterii Domnului. Este Crăciunul. Este momentul pe care colindătorii l-au vestit cu o bucurie sinceră și curată. În aceste zile de mare taină, suntem chemați cu toții să devenim hristofori și mesageri ai bucuriei creștine.

Omului credincios îi este propriu ca orice moment de bucurie să îl împărtășească cu ceilalți. Din acest motiv, întocmai magilor de odinioară, suntem chemați să împărțim simbolic bucuria noastră cu toți oamenii. Referindu-se la darurile magilor, Sfântul Ierarh Inochentie al Odessei (†1857) învață că „aduc aur aceia care jertfesc întru slava lui Dumnezeu și în folosul aproapelui câte ceva din ostenele și câștigurile lor. Tămâie aduc aceia care întrebuințează întru slava Lui și în folosul aproapelui talentele lor, cunoștințele și meșteșugurile lor, care fără îndoielă alcătuiesc ceva ce nu se poate cumpăra cu

4 tot aurul. Smirna ca și tămâia dă mireasmă bună, dar însușirea ei deosebită e că este foarte amară, de aceea și închipuie bolile, neajunsurile, lacrimile și suferințele care trebuie suportate în duhul credinței și al dragostei”⁵.

Totodată, Praznicul Nașterii Domnului ne cheamă și la bucurie duhovnicească exprimată prin rugăciune și cântare. Rugăciunea ne apropie de Dumnezeu. Sfântul Maxim Mărturisitorul ne învață că „cine iubește pe Dumnezeu stăruie în rugăciunea curată și aruncă din sine toată patima ce-l împiedică de la aceasta”⁶. Dacă bucuria creștinilor este mărturia limpede a comuniunii cu Hristos, atunci rugăciunea curată și sinceră este calea prin care această comuniune dintre om și Dumnezeu trebuie și poate fi menținută. **Nu există praznic și nici bucurie creștină fără rugăciune.**

Vă dorim ca salba de praznice împărătești care împodobesc anul bisericesc în această aleasă perioadă de iarnă să vă fie tot atâtea popasuri de rugăciune și de bucurie duhovnicească, spre folos sufletesc și trupesc nemijlocit, spre roade de mântuire și viață veșnică.

Să îl primim cu bucurie pe Dumnezeu în „ieslea” inimilor noastre! Să îl încălzim cu dragostea și cu credința noastră! Cu speranță neclintită, să propovăduim vestea Crăciunului peste tot în jurul nostru, rostind cu glas de bucurie: „Hristos se naște măriți-L, Hristos din ceruri întâmpinați-L, Hristos pe pământ înălțați-vă! Cântați Domnului tot pământul și cu veselie lăudați-L că S-a preamărit în veci”. Amin

La mulți ani cu bucurii!

Cu arhieresti binecuvântări, al Dumneavoastră rugător către Hristos,

† IERONIM,
Episcopul Daciei Felix

4 Prof. Dr. Dan-Ilie CIOBOTEA, „Hristos din ceruri întâmpinați-L. Nașterea Domnului – descoperirea tainei iubirii și a libertății adevărate”, în revista *Mitropolia Banatului*, anul XXXVI (1986), nr. 6 (noiembrie-decembrie), p. 23.

5 ***, „Cum să prăznuim Nașterea Domnului”, în revista *Mitropolia Banatului*, anul IV (1954), nr. 11-12 (noiembrie-decembrie), p. 35.

6 Sf. MAXIM MĂRTURISITORUL, *Capete despre dragoste* (a doua sută), în colecția *Filocalia sfintelor nevoițe ale desăvârșirii*, vol. II, traducere din grecește, introducere și note de pr. prof. dr. Dumitru Stăniloae, Editura Institutului Biblic și de Misiune Ortodoxă, București, 2008, p. 83.

BINECUVÂNTAREA SFÂNTULUI IERARH NECTARIE TRAUMATURGUL PESTE CREDINCIOȘII EPISCOPIEI DACIEI FELIX

Data de 9 Noiembrie 2023 va rămâne în istoria recentă a Episcopiei Daciei Felix ca fiind ziua în care Sfântul Ierarh Nectarie de la Eghina, făcătorul de minuni, s-a milostivit către credincioșii ortodocși români din Banatul sârbesc și i-a binecuvântat cu o părticică din Cinstitele sale Moaște.

O dorul sfânt, dăruit de către Mănăstirea „Sfânta Treime” și „Sfântul Ierarh Nectarie”, din Eghina, Grecia, a fost așezat astăzi, în ziua de prăznuire a Sfântului Nectarie Taumaturgul, într-o raclă nouă, sfințită în prima parte a zilei. Ulterior, racla cu Cinstitele Moaște ale Sfântului Nectarie a fost depusă pe un baldachin frumos împodobit, astfel încât credincioșii prezenți și numeroșii pelerini veniți din țară (Arad, Oradea, Iași, Timișoara) s-au putut închina și, în cântare de rugăciune, au luat binecuvântare de la Sfântul Ierarh Nectarie de la Eghina.

Preasfințitul Părinte Ieronim, Episcopul Daciei Felix, cu a cărei binecuvântare și purtare de grijă au fost organizate manifestările în cinstea Sfântului Ierarh Nectarie, a fost prezent în mijlocul credincioșilor din Catedrala episcopală „Înălțarea Domnului”, din Vârșeț. Preasfinția sa a slujit Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie înconjurat de un numeros sobor de clerici, o bună parte dintre aceștia sosiți de departe (Arhiepiscopia Iașilor, Arhiepiscopia Aradului, Arhiepiscopia Timișoarei) special pentru acest eveniment ales.

În cadrul Sfintei Liturghii, pelerinii mai tineri (copiii) au primit Sfânta Euharistie, iar la finalul Sfintei Liturghii, toți credincioșii și pelerinii prezenți au

primit în dar binecuvântarea Preasfințitului Părinte Ieronim, și anume o iconiță sfințită cu Sfântul Ierarh Nectarie Taumaturgul.

Racla cu moaștele Sfântului Ierarh Nectarie de la Eghina va rămâne de acum înainte în Catedrala episcopală „Înălțarea Domnului” spre închinarea tuturor celor care, cu evlavie, vor trece pragul acestui lăcaș de cult și vor cere ajutorul Sfântului.

Le mulțumim tuturor celor care ne-au fost alături. Fie ca Sfântul Ierarh Nectarie să ne pomenească pe toți în rugăciunile sale, Amin!

Sursă: Episcopia Daciei Felix

SECVENȚE DE LA ADUCEREA MOAȘTELOR SFÂNTULUI NECTARIE ÎN CATEDRALA DIN VÂRȘET

ZIUA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

TAINA SFÂNTULUI MASLU

Taina Sfântului Maslu este slujba prin care Biserica se roagă pentru cei bolnavi, dăruindu-le harul tămăduirii, al iertării păcatelor prin ungerea cu untdelemn sfințit însoțită de rugăciunea preoților. (Pr. Prof. Dr. Dumitru Stăniloae, „Dogmatică”, vol III).

Cauzele deprimării și descurajării oamenilor de multe ori sunt bolile, iar acestea nu pot fi învinse numai cu mijloace omenești și mai mult decât atât, unele boli nu sunt altceva decât o consecință a propriilor noastre păcate. Poate ne întrebăm cum întărește sau dacă vindecă Dumnezeu pe cei bolnavi și cum anume? Dumnezeu își manifestă iubirea și mila Sa față de cei suferinzi prin Taina Sfântului Maslu, de aceea în toate rugăciunile slujbei se invocă mila lui Dumnezeu, iar Dumnezeu este în aceste rugăciuni Doctorul Cel plin de milă.

Denumirea de maslu este de origine slavă: „maslo” care înseamnă „untdelemn”, dar se mai folosește denumirea de „eleoungere” - „ungere cu untdelemn”.

Epistola Sfântului Apostol Iacob este cea care atestă originea practică a Tainei Sfântului Maslu, atunci când Apostolul vorbește de vindecarea celor bolnavi prin „rugăciunea credinței”: „De este cineva bolnav să cheme preoții Bisericii și să se roage pentru el, ungându-l cu untdelemn în numele Domnului. Și rugăciunea credinței va mântui pe cel bolnav și-l va ridica pe el Domnul, iar de va fi făcut păcate se vor ierta lui” (Iac. 5, 15). Înțelegem prin aceste cuvinte că vindecarea bolnavului constă în credința sa în Dumnezeu, unită cu rugăciunea preoților și chiar faptul că bolnavul cheamă preoții să se roage pen-

tru el implică credința lui în lucrarea lui Dumnezeu, „Doctorul sufletelor și al trupurilor”, prin aceasta făcând o lucrare a Harului lui Dumnezeu cu scopul de a-l vindeca (sufletește și trupește) și întări pe om.

Pe data de 05.11.2023 am avut onoarea de a fi invitat de către părintele Negrea Călin la Sfânta biserică din Gătaia, jud. Timiș, România de a sluji la Taina Sfântului Maslu împreună cu colegii generației 2004, ai Facultății de Teologie Pastorală din Timișoara fiind prezenți:

Părintele Negrea Călin parohul bisericii din Gătaia, Părintele Cazac Valentin din Bulgăruș, Părintele Groza Florin din Jebel, Părintele Dumitrașcu Romeo - Sfântul Nicolae Calea Aradului Timișoara, Părintele Escariu Daniel din Cutina, Părintele Popa Cristian din Cărpiniș, Părintele Octavian Susa din Voivodinț.

Preot iconom Octavian Susa

LANSARE DE CARTE LA JAMU MARE

*Cu prilejul sărbătoririi Zilei Naționale
a României a fost cinstită prin
rugăciune, poezie, cântec și carte,
Ziua de 1 Decembrie.*

Ziua a debutat cu slujba Tedeumului, oficiat la Monumentul Eroilor, din localitatea Jamul Mare, jud.Timiș, România. Slujba a fost oficiată de către P.C. Ioan Babeu , parohul locului, Cornel Juică, de la parohia Iablanca, Voivodina, Serbia, Valentin Bugariu de la parohia Birda, Marian Gheorghe Chirilă de la parohia Sasca Montană și Tiberiu Gherasim de la parohia Ferendia.

Cu acest prilej au fost prezenți membrii Consiliului Local al Primăriei Jamu Mare, profesori și elevi de la Școala Gimnazială, membri ai Asociației Publiciștilor Presei Rurale din Banat, alți invitați. Domnul Petre Gagea, primarul Comunei a vorbit despre semnificația Zilei Naționale a României și cinstirea ei prin dezvoltarea comunității locale.

Programul artistic a fost pregătit de către elevii claselor I-VIII instruiți de profesorii

Școlii coordonați de prof. Ana Iser, directorul Școlii Gimnaziale. Programul a inclus poezii și cântece patriotice recitate și interpretate de elevii claselor primare și gimnaziale, în acorduri de vioară, acordeon și pianină. Despre importanța Zilei Naționale a vorbit prof. Alexandru Spătaru, care

printr-o prezentare ilustrată și redată cu ajutorul videoproiectorului a vorbit de unirea tuturor provinciilor românești.

În partea a doua a evenimentului a fost lansat volumul Publicistul Constantin Nedelcu și apropiații săi (Editura Eurostampa, Timișoara 2023, 179 p.). Îscălit de Ioan Traia, Martin Olaru, Vasile Iacob și Titu Pervulescu, cartea oferă sub forma unei monografii viața și activitatea prof. Constantin Nedelcu, a prietenilor și colaboratorilor de-o viață. Despre carte au vorbit prof. Ioan Traia, ing. Vasile Iacob, prof.Iosif Marius Circa și preoții Vasile D. Suciuc de la parohia Giarmata Vii și Vasile Bugariu.

Preot dr. Valentin Bugariu

IABLANCA - ALBUM MONOGRAFIC

Recent am primit o carte „Localitatea Iablanca în imagini-album monografic” scrisă de Brândușa Juică și Cornel Juică, apărută la Editura ICVR Zrenianin în anul 2020, o carte bine structurată, judicios elaborată și armonios ilustrată.

Motivația apariției volumului ne-o marturisesc autorii” a luat ființă din dorința autorilor de a feri de uitare unele momente din unicitatea și specificul vieții pământene a locuitorilor din acest sat de codru. Pe de altă parte, am avut intenția de a trezi în sufletul acestor oameni bucuria recunoașterii de sine și a celor dragi, care se odihnesc în valea cu dor”.

În debutul cărții autorii ne prezintă un mic istoric al localității din cele mai vechi timpuri și până în zilele noastre, amintind de prima atestare documentară, procesul întemeierii satului, evoluția istorică a satului, elemente de demografie, istoria bisericii, a școlii, bogata activitate culturală și personalitățile de seamă ale satului. Întregul conținut este redat concis, armonios apelând la surse documentare autentice și la memoria colectivă a comunității din sat.

Acest mic istoric este dezvoltat prin seturile de fotografii, care întregesc cu prisosință textul. Se știe că o fotografie vorbește cât 1000 de cuvinte și acest lucru este verificat fără tăgadă în această carte.

Spun autorii deslușit „Imaginile pe care le-am rânduie în cuprinsul acestor file de album relevă aspecte din diferite domenii, iar în scopul definirii acestora am conceput douăsprezece unități structurale, și anume: Fragmente de istorie, tradiție și conviețuire, Imagini din viața bisericilor din Iablanca, Școala în

timp. Rezonanțe artistice, Obiceiuri și Tradiții, Povești de familie, Oameni din sat, Mărturii din lada de zestre, Meserii, profesii, munci agricole, Iebuceni în haină militară, Sport și Între fiii de seamă ai satului Iablanca”

Seturile de fotografii prezentate în condiții grafice deosebite provoacă sentimente de melancolie, de justificată mândrie, având ca efect o și mai pronunțată coeziune socială de credință și neam.

Felicit cu sinceritate autorii, dorindu-le noi succese în activitate, multă sănătate, spor și putere de muncă.

Prof. Ioan Traia

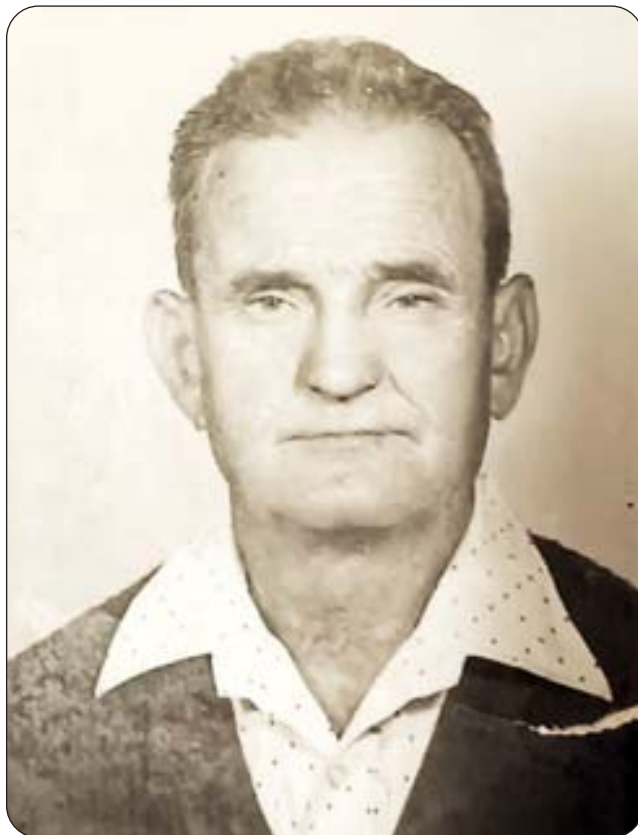
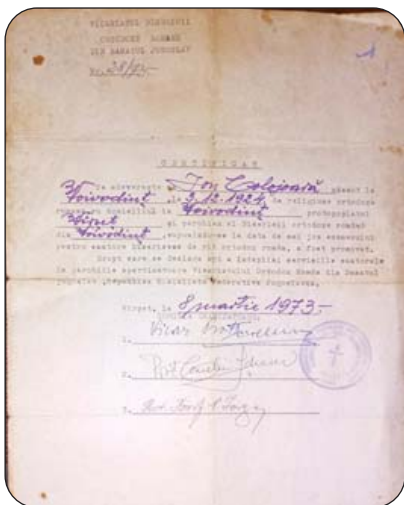
2023 – ANUL COMEMORATIV AL IMNOGRAFIILOR ȘI CÂNTĂREȚILOR BISERICEȘTI

Ion Colojoară s-a născut pe data de 03.12.1924 la Voivodinț. Din fragedă copilărie a mers la biserică împreună cu părinții, care au fost o familie de țărani credincioși. Având o voce frumoasă a învățat cantoratul și literele slavone cu înțeles românesc de la cantorii mai în vârstă: Iosif Maiogan, Todorică Purenda și Busuioc Mata- taica lui Bosuioc.

Pe data de 08.03.1973, la Vârșeț a devenit cantor cu examen la care a fost comisia examinatoare prot. Vicar Aurel Uroș, protopopul Corneliu Jdicu și protopopul Iosif Iorga.

Pâna la sfârșitul vieții a citit și a cântat din cărțile slavone.

A fost cantor timp de 40 de ani. A decedat pe data de 04.11.1999.

Încheiem anul comemorativ al imnografiilor și cântăreților bisericești amintind încă patru cântăreți și conducători de cor, reprezentanți ai patru generații diferite din familia Brăica din Sălcița.

VARTOLOMIE VULCU s-a născut în anul 1854. La vârsta de 22 de ani, în anul 1876, a înființat corul bisericesc. S-a format ca dirijor la Bozovici – România.

IOVA VULCU s-a născut în anul 1873. A terminat școala confesională la Sălcița, s-a pregătit ca dirijor de coruri și fanfare cu Paul Farca din Vărădia – România. La vârsta de 25 de ani, a preluat bacheta de dirijor al corului bisericesc.

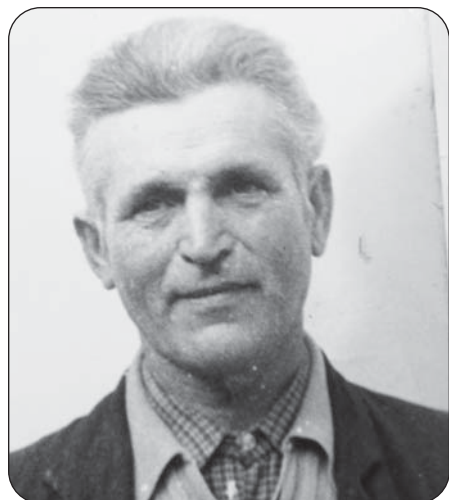
PĂTRU VULCU – fiul lui Iova, născut la data de 30 mai 1896, termină școala confesională cu șase ani din sat. După satisfacerea stagiului militar de la Timișoara, în anul 1914 pleacă pe frontul din Italia, unde este rănit. La sfârșitul războiului se întoarce în satul natal. Preia de la tatăl său bagheta de dirijor al corului.

La 5 februarie 1923 a înființat fanfara din Sălcița. A decedat în data de 20 ianuarie 1970.

PĂTRU VULCU, strănepotul lui Vartolomie, născut în anul 1920, moștenește calitățile de la predecesorii săi. De la vârsta de 5 ani cântă la mai multe instrumente, la vârsta de 20 de ani pe lângă cor bisericesc și laic la Sălcița înființează și o orchestră de muzică populară. Pătru Vulcu, alături de talentul în domeniul muzical, a mai fost înzestrat și în alte meserii: ca rotar, fierar și tâmplar. A satisfăcut stagiul militar la Belgrad, la spitalul militar și aici frecventează un curs de infirmier. Când se întoarce în satul natal, ajută sătenii bolnavi timp de mai mulți ani.

În anul 1982 se retrage din viața publică, motivul fiind stingerea din viață a nepotului său, la vârsta de 22 de ani.

Timp de mai bine de un secol, familia „a lu Brăica” din Sălcița a contribuit la dezvoltarea vieții culturale a românilor de pe aceste meleaguri.

Pătru Vulcu

Prot. Cornel Juica

Grupul copiilor din Vârșeț, Mesici și Sălcița la Colindele neamului, Satu Nou, 3 decembrie 2023

„Bunule, Doamne, ai venit în Betleem” - Concert de colinde organizat de Episcopia Daciei Felix

„Foaia Codrenilor” - Supliment al ziarului „Tibiscus” din Uzdin

Strada: Vojvodanska 20, Mesici

Redactor șef și responsabil: Prot. iconom stavrofor Cornel Juică; E-mail:

corneljuica@yahoo.com; +381 64 163-03-25; YU ISSN 035403080

Tehnoredactarea computerizată: Aneta Gaspăr

Secretar de redacție: Pr. iconom Octavian Susa

Tipografia: „Povez”, Vârșeț; tiraj: 450 exemplare, apare periodic

Acest număr apare cu sprijinul Consiliului Național al Minorității Naționale Române